

Czwartek, 11 października 2007 r.

24. proponuje zorganizowanie wspólnego wysłuchania publicznego pomiędzy parlamentarną Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia, Podkomisją Praw Człowieka a właściwymi delegacjami przed planowanym w 2008 r. w Limie szczytem UE-Ameryka Łacińska i Karaiby, tak aby podsumować środki przyjęte zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Ameryce Środkowej, w tym doświadczenia organów utworzonych w tej dziedzinie w Meksyku, w ramach zwalczania przemocy wobec kobiet;

25. wzywa do ujęcia we wspomnianym podsumowaniu wszystkich przypadków ofiar będących obywatelami państw członkowskich;

26. w związku z tym zwraca się do Rady i przyszłych prezydencji Rady Unii Europejskiej, z uwagi na przyczyny, o których mowa w niniejszej rezolucji, o przyjęcie wytycznych dotyczących praw kobiet, które w istotny sposób przyczyniłyby się do uściślenia zakresu i wzmocnienia spójności polityki Unii Europejskiej w dziedzinie praw człowieka;

27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europy, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi i parlamentowi Zjednoczonych Stanów Meksyku, Belize oraz republik Gwatemali, Kostaryki, Salwadoru, Hondurasu, Nikaragui i Panamy.

P6_TA(2007)0432

Walka z przemytem papierosów (porozumienie WE-Philip Morris)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie konsekwencji porozumienia pomiędzy Wspólnotą, państwami członkowskimi i firmą Philip Morris w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów oraz postępów poczynionych w zakresie wdrażania zaleceń parlamentarnej komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego (2005/2145 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 1997 r.⁽¹⁾, zatwierdzające sprawozdanie komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego oraz jej 38 zaleceń,
 - uwzględniając porozumienie wymierzone przeciwko przemytowi i fałszerstwom zawarte między Komisją, 10 państwami członkowskimi i firmą Philip Morris International w dniu 9 lipca 2004 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wspólnotowego systemu tranzytowego, wraz z odpowiedziami Komisji⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0337/2007),
- A. mając na uwadze, że wspólnotowy system tranzytowy ułatwia przewóz towarów wspólnotowych i niewspólnotowych, które są przywożone z krajów trzecich lub do nich wywożone, na terytorium UE poprzez tymczasowe zawieszenie opłat celnych i innych należności do czasu przybycia towarów do ostatecznego miejsca przeznaczenia,
- B. mając na uwadze, że na podstawie wyników prac wyżej wspomnianej komisji śledczej Parlament Europejski, przy wsparciu Rady i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zalecił, aby w celu zapobieżenia nadużyciom przeprowadzić komputeryzację przepływów tranzytowych, dokonać zmiany ram prawnych oraz aby państwa członkowskie usprawniły fizyczną kontrolę w oparciu o wspólną analizę ryzyka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.4.1997, str. 157.

⁽²⁾ Dz.U. C 44 z 27.2.2007, str. 1.

Czwartek, 11 października 2007 r.

- C. mając na uwadze, że tej pierwszej komisji śledczej Parlamentu Europejskiego udało się przenieść kwestię tranzytu z poziomu administracyjnego do sfery polityki, wywołać szybką reakcję zainteresowanych stron oraz dowieść, że komisje śledcze mogą wnieść znaczną wartość dodaną do procesu politycznego i mogą działać z korzyścią dla obywateli UE;

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie specjalne nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego; przyjmuje do wiadomości, że Trybunał przeprowadził kontrole w 11 państwach członkowskich, w których odbywa się 80 % przewozów tranzytowych; przypomina, że w przypadku lekkich produktów podlegających wysokim opłatom (jak papierosy) oszuści mogą czerpać znaczne zyski przy niewielkiej liczbie przewozów; zwraca się do Trybunału o podjęcie dalszych działań w związku z wynikami tych kontroli nie tylko w 11 skontrolowanych państwach członkowskich, ale również w pozostałych państwach członkowskich;

Komputeryzacja procedury tranzytowej

2. zwraca uwagę, że pomimo znacznych opóźnień nowy skomputeryzowany system tranzytowy (NCTS) działa we wszystkich państwach członkowskich od stycznia 2006 r., chociaż wyniki jego funkcjonowania różnią się w poszczególnych państwach członkowskich; uważa to za ogromną zmianę w porównaniu ze starą, archaiczną procedurą opartą na dokumentacji papierowej; zwraca uwagę, że z technicznego punktu widzenia Komisja z powodzeniem koordynowała wdrażanie NCTS w państwach członkowskich;

3. odnotowuje, że w przeciwieństwie do starej procedury opartej na dokumentacji papierowej NCTS zapobiega fałszowaniu zamknięcia operacji tranzytowych za pomocą sfałszowanych dokumentów lub sfałszowanych stempli; przypomina, że system NCTS powinien również pomagać w wykrywaniu w czasie rzeczywistym przypadków unikania dozoru celnego przed przybyciem towarów do ostatecznego miejsca przeznaczenia oraz powodować natychmiastowe wszczęcie dochodzenia; przyjmuje do wiadomości ustalenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i wyraża ubolewanie w związku z faktem, że żadne z 11 skontrolowanych państw członkowskich nie przestrzegало terminów podjęcia dochodzenia; wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na fakt, że system NCTS nie może zapobiec przedstawianiu zgłoszeń zawierających fałszywe informacje dotyczące towarów oraz do podjęcia odpowiednich działań, aby móc właściwie zajmować się przypadkami fałszywych deklaracji towarów;

Poważne niedociągnięcia w stosowaniu przez państwa członkowskie nowych przepisów tranzytowych

4. wyraża zaniepokojenie licznymi słabościami stwierdzonymi przez Trybunał w zakresie stosowania przez państwa członkowskie zmienionych ram prawnych, w szczególności w odniesieniu do sprawdzania uproszczonych procedur, dochodzenia i procedur odzyskiwania należności; zwraca uwagę, że Trybunał przedstawił szczegółową listę niedociągnięć i państw członkowskich, których one dotyczą (patrz załącznik 1 do sprawozdania specjalnego nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego);

5. przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zasobów własnych⁽¹⁾ państwa członkowskie mają obowiązek księgować kwoty ustalonego długu celnego na koncie A oraz udostępniać je Komisji w drugim miesiącu po miesiącu, w którym należność została ustalona, pomniejszone o koszty poboru; zwraca uwagę, że w drodze wyjątku państwa członkowskie mogą wpisywać należności pozostające do spłaty, nieobjęte zabezpieczeniem lub podlegające odwołaniu na koncie B; wyraża zaniepokojenie z powodu ustalenia przez Trybunał faktu, że w Niemczech, Hiszpanii, Francji, Belgii i na Węgrzech należności w przypadku niezamkniętych operacji tranzytowych były zapisywane na koncie B, chociaż były objęte gwarancją; zwraca uwagę, że w przypadku niektórych państw członkowskich można zakwestionować praktykę administracyjną stosowaną w odniesieniu do konta B;

6. wzywa Komisję do wszczynania postępowania o uchybienie zobowiązaniom wobec państw członkowskich w każdym przypadku, gdy błędy dotyczące konta B nie są jednorazowe, lecz mają charakter systematyczny i strukturalny; wyraża zadowolenie, iż w następstwie postępowań o uchybienie zobowiązaniom, wszczętym przez Komisję wobec kilku państw członkowskich, w ciągu ostatnich dwóch lat Europejski Trybunał Sprawiedliwości wydał szereg istotnych orzeczeń potwierdzających stosowaną przez Komisję interpretację przepisów; jest zdania, że po 2009 r. należy ponownie ocenić właściwe funkcjonowanie systemu kont A i B;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wdrażające decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnoty (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1).

Czwartek, 11 października 2007 r.

7. zauważa, że według Izby Lordów⁽¹⁾ co roku Wielka Brytania traci około 4 % potencjalnych wpływów z podatku VAT z powodu karuzeli podatkowej; zwraca uwagę na ustalenia Izby Lordów, która stwierdziła, że chociaż bardziej opłacalne wydaje się popełnienie oszustwa związanego z podatkiem VAT w handlu wewnątrzwspólnotowym, zjawisko to może również występować w wymianie handlowej z krajami trzecimi; wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z wyjaśnieniami Izby Lordów, że w tym ostatnim przypadku nadużycia wspólnotowego systemu tranzytowego stanowią element typowego schematu karuzeli podatkowej;

8. jest głęboko zaniepokojony faktem, że Izba Lordów zgromadziła dowody świadczące o cotygodniowym wynajmowaniu samolotów towarowych do wywozu towarów elektronicznych z UE w ramach karuzeli podatkowej; zauważa, że Izba Lordów, biorąc pod uwagę sprawozdanie specjalne nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, doszła do następującego wniosku: „Ten rodzaj nadużyć może występować, ponieważ państwa członkowskie w niewystarczającym stopniu zarządzają i nadzorują wspólnotowy system tranzytowy”;

9. jest wdzięczny Izbie Lordów za to, że zajęła się kwestią podatności wspólnotowego systemu tranzytowego na nadużycia, chociaż Europejski Trybunał Obrachunkowy nie koncentrował się szczególnie na Wielkiej Brytanii; z dużym zadowoleniem przyjmuje zalecenie Izby Lordów, „aby rząd współpracował z innymi państwami członkowskimi w celu zagwarantowania, że proponowanym przez Europejski Trybunał Obrachunkowy zmianom wspólnotowego systemu tranzytowego zostanie nadany charakter priorytetowy, aby przerwać łańcuch dostaw dla tego rodzaju (...) nadużyć”; wzywa inne państwa członkowskie do współpracy z rządem brytyjskim w celu ostatecznego uodpornienia wspólnotowego systemu tranzytowego na nadużycia; wzywa Komisję do koordynowania tej współpracy;

10. uważa, że należy zbadać nowe możliwości lepszej koordynacji walki z oszustwami podatkowymi na szczeblu UE; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji w tym zakresie, szczególnie komunikat Komisji z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie konieczności opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi (COM(2006)0254); zwraca uwagę, że na bazie propozycji Komisji w dniu 5 czerwca 2007 r. Rada ECOFIN zwróciła się do Komisji nie tylko o przedstawienie wniosków legislacyjnych w sprawie konwencjonalnych środków zwalczania nadużyć, ale również o dalszą analizę możliwości wprowadzenia dalej idących środków, takich jak opodatkowanie w państwie członkowskim wywozu lub wprowadzenie opcjonalnego mechanizmu odwrotnego obciążenia (ang. reverse charge); zwraca uwagę, że w procedurze odwrotnego obciążenia odpowiedzialność podatkową przenosi się z dostawcy na odbiorcę;

11. wyraża zadowolenie z faktu, że w dniu 5 czerwca 2007 r. Rada ECOFIN zwróciła się do Komisji o przeanalizowanie skutków mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz o przedstawienie Radzie wyników tej analizy do końca 2007 r.; zauważa w szczególności, że Rada zwróciła się do Komisji o zbadanie możliwości przeprowadzenia projektu pilotażowego w Austrii; zwraca się do Komisji o przedstawienie tych wyników również Parlamentowi Europejskiemu;

12. zauważa, że od czerwca 2007 r. Wielkiej Brytanii przysługuje odstępstwo od przepisów dotyczących podatku VAT, pozwalające na zastosowanie zasady odwrotnego obciążenia w odniesieniu do podatku VAT na telefony komórkowe i komputerowe układy scalone; zwraca się do Komisji o przedstawienie oceny skuteczności tego środka, która planowana jest na 2009 r., także Parlamentowi Europejskiemu;

13. podkreśla, że odstępstwa od ogólnie obowiązujących przepisów wspólnotowych w zakresie podatku VAT zawsze wiążą się z ryzykiem, że nielegalne działania nie zostaną ograniczone, lecz jedynie przesunięte do innych sektorów gospodarki;

14. podkreśla, że głównym celem musi pozostać określenie wspólnej strategii zwalczania oszustw podatkowych na szczeblu Wspólnoty;

15. zwraca się już teraz do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o wydanie opinii na temat wniosków legislacyjnych Komisji, oczekiwanych przez Radę pod koniec 2007 r.;

16. jest wstrząśnięty ustaleniem przez Trybunał faktu, że w latach 2001-2005 Komisja nie przeprowadziła żadnej kontroli zasobów własnych w zakresie tranzytu, a uczyniła to dopiero w 2006 r.; zwraca się do Komisji o poinformowanie Parlamentu o sposobie rozwiązania problemu braku kontroli w przyszłości;

⁽¹⁾ Izba Lordów, Komisja ds. Unii Europejskiej, 20. sprawozdanie w sesji 2006-07, „Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU” (*Zatrzymać karuzelę: oszustwo podatkowe polegające na bezpodstawnym zwrocie naliczonego VAT w UE*), opublikowane dnia 25 maja 2007 r.

Czwartek, 11 października 2007 r.

Koszty i korzyści NCTS w zakresie zwalczania nadużyć

17. zwraca uwagę, że komisja śledcza uznała inwestycje w NCTS za stosunkowo niewielkie; zauważa, że opierała się ona na szacunkach Komisji, według których NCTS miał znacznie ograniczyć nadużycia i zapewnić korzyści wynoszące 5-10 mld EUR w ciągu pięciu lat; zwraca uwagę, że w zewnętrznym badaniu zleconym przez Komisję w 2006 r. oszacowano łączne koszty NCTS na kwotę 359 000 000 EUR; wyraża ubolewanie, że dostępne dane były bardzo ograniczone, a w odniesieniu do kwot odzyskanych wskutek wykrycia nadużyć danych nie było wcale;

18. ponadto zwraca uwagę na następujące ustalenia Trybunału (¹): „Aby ocenić skuteczność reformy systemu tranzytowego w zmniejszeniu nadużyć związanych z operacjami tranzytowymi, należałoby dysponować na szczeblu UE rzetelnymi i kompletnymi danymi na temat nadużyć. Kontrola pokazała jednak, że rzetelność i kompletność głównych dostępnych źródeł danych na temat nadużyć i nieprawidłowości w zakresie operacji tranzytowych na poziomie UE nie jest zapewniona”; nie jest gotowy, aby uznać stosunek kosztów do korzyści wynikających z NCTS za pozytywny do czasu przedstawienia przez Komisję danych dotyczących stopnia, w którym NCTS ogranicza nadużycia i zapobiega stratom zasobów własnych;

Racjonalizacja konkurencyjnych systemów wymiany informacji i fizycznych kontroli

19. zwraca uwagę na wniosek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o przyznanie Komisji nieograniczonego dostępu do informacji, gromadzonych w systemach już wdrożonych lub przewidzianych dla różnego rodzaju towarów – nie tylko dla towarów wrażliwych – wykorzystywanych do celów operacyjnej i strategicznej analizy oraz zarządzania ryzykiem, przy jednoczesnym zagwarantowaniu właściwej ochrony danych osobowych (²); zwraca uwagę, że Trybunał podaje przykłady NCTS, ECS (system kontroli wywozowej), AIS (zautomatyzowany system importu) oraz EMCS (system przepływu i kontroli wyrobów akcyzowych);

20. wzywa służby Komisji odpowiedzialne za systemy wymiany informacji na temat nieprawidłowości i nadużyć, mianowicie DG ds. Podatków i Unii Celnej (TAXUD), DG ds. Budżetu (BUDG) i OLAF, do skonsolidowania tych baz danych, zapewnienia Wspólnocie rzetelnych i kompletnych statystyk dotyczących stopnia, w którym jej działania faktycznie ograniczają nieprawidłowości i nadużycia, ustalenia wspólnego podejścia do analizy ryzyka na szczeblu wspólnotowym i krajowym oraz odpowiedniego skoordynowania kontroli fizycznych; zwraca się do Komisji o złożenie sprawozdania ze swoich ustaleń Parlamentowi oraz parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej do końca 2008 r.;

21. wyraża ubolewanie, że chociaż już w 1997 r. komisja śledcza wezwała Komisję do opracowania wspólnej polityki zarządzania ryzykiem, wspólny ramowy system zarządzania ryzykiem dla tranzytu i innych procedur celnych został ustanowiony w prawie wspólnotowym po raz pierwszy w rozporządzeniu (WE) nr 648/2005 (³), które ponadto przewiduje długie okresy przejściowe do momentu rzeczywistego wdrożenia skomputeryzowanego systemu zarządzania ryzykiem przez państwa członkowskie;

22. zwraca uwagę, że zgodnie z prawem wspólnotowym definicja ryzyka w trakcie tranzytu oraz w innych procedurach celnych wyraźnie obejmuje zdarzenia zagrażające interesom finansowym Wspólnoty i państw członkowskich; zwraca uwagę, że według specjalnego sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 11/2006 służby Komisji nie podjęły jeszcze właściwych działań wobec ryzyka nadużyć związanych z operacjami tranzytowymi;

23. uważa, że pilną potrzebą jest dalsze ułatwienie pracy OLAF, aby umożliwić temu urzędowi skuteczną ochronę interesów finansowych Wspólnoty; wzywa zatem władzę budżetową do wstrzymania dalszego finansowania NCTS do czasu, gdy OLAF uzyska w praktyce nieograniczony dostęp do danych zawartych w NCTS; co umożliwi uzyskanie ogólnego obrazu skonsolidowanych tras przemieszczania wrażliwych towarów objętych procedurą tranzytową oraz przeprowadzenie strategicznej i operacyjnej analizy dotyczącej takich towarów; przypomina, że OLAF musi mieć także zapewniony dostęp do danych w chwili wejścia w życie wniosku Komisji dotyczącego decyzji w sprawie elektronicznego środowiska dla urzędów celnych i handlu (COM(2005)0609);

(¹) Dz.U. C 44 z 27.2.2007, str. 1, ust. 56.

(²) Dz.U. C 101 z 4.5.2007, str. 4, ust. 9.

(³) Rozporządzenie (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

Czwartek, 11 października 2007 r.

24. składa wyrazy uznania dla OLAF, któremu podczas operacji „Diabolo” w lutym 2007 r. udało się skoordynować działania organów celnych wszystkich 27 państw członkowskich, dzięki czemu przejęto 135 mln podrobionych papierosów i innych podrobionych produktów oraz udało się zapobiec stracie 220 000 000 EUR, którą mogły ponieść budżety Wspólnoty i państw członkowskich;

25. zwraca uwagę, że w odniesieniu do zarządzania ryzykiem w państwach członkowskich sprawozdanie specjalne nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego stwierdza, że „w wielu państwach członkowskich systematyczne zarządzanie ryzykiem w dziedzinie tranzytu jest pobieżne lub nie istnieje wcale, a jedynie niewielka liczba państw włączyła profile ryzyka do NCTS”⁽¹⁾; wyraża zadowolenie, że niektóre państwa członkowskie już zareagowały na wnioski Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i włączają obecnie narzędzia analizy ryzyka do krajowej aplikacji NCTS; zachęca Europejski Trybunał Obrachunkowy do kontynuacji działań w związku z wynikami sprawozdania w zakresie zarządzania ryzykiem w każdym państwie członkowskim; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zgodności z prawem wspólnotowym w zakresie zarządzania ryzykiem w trakcie tranzytu oraz w innych procedurach celnych;

26. zwraca uwagę, że organy celne w niektórych państwach członkowskich wykorzystują bardziej zaawansowane technologie niż w innych krajach UE, na przykład do skanowania kontenerów wpływających do portów UE; wyraża obawę, że oszuści mogą skoncentrować się na portach wykorzystujących mniej zaawansowane technologie; zwraca się do Komisji o monitorowanie rozwoju technologicznego i wspierania najnowocześniejszej technologii w całej UE;

Współpraca z państwami trzecimi

27. zwraca uwagę, że wszelkie systemy transgranicznej wymiany informacji będą działać jedynie jeżeli administracja celna będzie dobrze wyposażona, a urzędnicy celni dobrze wyszkoleni; dlatego z zadowoleniem przyjmuje wydłużenie wspólnotowego programu działania dla cel do roku 2013; wzywa Radę do przyspieszenia procedury legislacyjnej przedłużającej do 2013 r. program Fiscalis, dotyczący poprawy działania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na udział w tych programach krajów kandydujących i sąsiadujących oraz innych państw trzecich, między innymi w celu podjęcia działań na rzecz rozwiązania problemu rajów podatkowych;

28. wzywa Komisję do dopilnowania, aby dalej zacieśniano współpracę w sprawach celnych z krajami graniczącymi z Unią; uważa, że sytuacja na granicy z Kaliningradem uległa poprawie, nadal jednak stanowi ona punkt nielegalnego przywozu papierosów i innych towarów;

Nowe podejście w zwalczaniu przemytu i podrabiania papierosów: porozumienie z firmą Philip Morris i inne działania

29. uważa za alarmujący wniosek Komisji⁽²⁾, że produkty tytoniowe nadal należą do towarów będących najczęściej przedmiotem oszustw i nieprawidłowości, podobnie jak w latach ubiegłych; dlatego wzywa Komisję do dopilnowania, aby ceny detaliczne w rozszerzonej Unii były bardziej do siebie zbliżone, co sprawi, że przemysł papierosów będzie mniej opłacalny; ponadto wzywa OLAF nie tylko do ujawniania ilości przechwytywanych towarów, ale również ich marek;

30. wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą podrabianych papierosów na rynku europejskim; uważa, że problemem jest nie tylko utrata przychodów w postaci podatków i cel, ale również fakt, że wytwarzanie i wprowadzanie na rynek tych produktów stanowi coraz częściej źródło dochodu organizacji przestępczych; wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego o podjętych przez nią działaniach w celu zwalczania w szczególności tego typu przestępstw;

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 27.2.2007, str. 1, ust. 74.

⁽²⁾ Patrz: załącznik do sprawozdania za rok 2006 na temat ochrony interesów finansowych Wspólnoty, opublikowanego 6 lipca 2007 r. (COM(2007)0390 — SEC(2007)0938).

Czwartek, 11 października 2007 r.

Porozumienie z koncernem Philip Morris

31. przypomina, że porozumienie z firmą Philip Morris zawarte w celu zakończenia sporu sądowego między stronami, zgodnie z którym firma Philip Morris zobowiązała się do zapłaty 1,25 mld USD w ciągu 12 lat i którego celem jest zwalczanie oszustw i nielegalnego handlu papierosami, było znaczącym krokiem naprzód; zwraca uwagę, że zgodnie z porozumieniem Philip Morris wzmocni śledzenie drogi swoich produktów, aby pomóc organom ścigania w zwalczaniu nielegalnego handlu; zwraca uwagę, że zgodnie z porozumieniem Philip Morris jest zobowiązany wypłacić odszkodowanie za utratę należności w przypadku przejęcia papierosów oznaczonych znakiem towarowym Philip Morris; wzywa rząd Wielkiej Brytanii do przystąpienia do porozumienia, zważywszy na fakt, że Wielka Brytania pozostaje jedynym państwem członkowskim, które jeszcze go nie podpisało; biorąc pod uwagę prace Izby Lordów dotyczące nadużyć w UE, zwraca się do tej izby o poparcie powyższego wniosku;

32. jest bardzo rozczarowany sposobem, w jaki Komisja dokonała podziału płatności wynikających z porozumienia z koncernem Philip Morris między 10 państw członkowskich i Wspólnotę, przyznając Wspólnocie jedynie 9,7 % całej sumy i przekazując resztę ministrom finansów państw członkowskich bez określenia jej konkretnego przeznaczenia; uważa, że podział ten jest niezgodny z duchem i intencjami porozumienia, które zostało wynegocjowane pod warunkiem, że 1,25 mld USD musi zostać przeznaczone na walkę z oszustwami;

33. uważa, że nierozsądny podział płatności od firmy Philip Morris wynikających z zawartego porozumienia stanowi główny czynnik odstrasżający innych producentów od zawierania podobnych porozumień lub ugód i wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przed podpisaniem kolejnych porozumień dla wszystkich stron wyjaśniły, że przyszłe płatności zostaną wykorzystane na walkę z oszustwami;

Negocjacje w sprawie kolejnych porozumień

34. ubolewa, że żaden inny wytwórca papierosów nie zawarł dotychczas podobnego porozumienia; wzywa Komisję do dalszego prowadzenia negocjacji ze wszystkimi największymi podmiotami na rynku w celu zawarcia porozumień, zgodnie z którymi porozumienie z firmą Philip Morris, poza główną kwotą do zapłaty, stanowiłoby minimalną normę; popiera ostatnie działania Komisji, która wzywa Japan Tobacco i Reynolds American do podpisania podobnych porozumień w zamian za odstąpienie przez UE od postępowania sądowego przeciwko nim;

35. jest jednak zdania, że Komisja powinna wykorzystać wszystkie dostępne jej środki prawne w celu dochodzenia ogromnych odszkodowań za straty poniesione przez Unię i państwa członkowskie w wyniku działań firm bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanych w nielegalny handel papierosami lub innymi produktami tytoniowymi w przeszłości lub w przyszłości;

36. wzywa Komisję, a w szczególności OLAF, do regularnego i poufnego informowania właściwej komisji Parlamentu Europejskiego o postępach poczynionych w kierunku zawarcia porozumień z producentami wyrobów tytoniowych, w tym o ewentualnych postępowaniach prawnych przeciwko tym firmom;

37. jest zdania, że porozumienie z koncernem Philip Morris powinno służyć jako przykład porozumienia z firmami zajmującymi się produkcją lub sprzedażą innych produktów wysokiego ryzyka, takich jak alkohol, tekstylia, produkty na bazie olejów mineralnych oraz inne produkty rolnicze; dlatego wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego, jakie kroki podejmie ona w kierunku opracowania i wynegocjowania standardowych porozumień w innych sektorach;

38. jest zdania, że tego typu porozumienia należy również zawierać z firmami zajmującymi się produkcją surowego tytoniu i handlem nim, szczególnie w odniesieniu do kwestii śledzenia produktów; uważa, że te porozumienia przyczyniłyby się do zwiększenia przejrzystości i sprawiedliwego podziału ryzyka finansowego pomiędzy wszystkie osoby lub firmy, których interesy finansowe związane są z handlem papierosami;

Czwartek, 11 października 2007 r.

39. zwraca uwagę, że wysokie ryzyko oszustw tranzytowych w przypadku towarów wrażliwych, takich jak papierosy lub alkohol, spowodowały zmianę na rynku usług transportowych i logistycznych; zauważa, że obecnie wiele firm transportowych odmawia przewozu tych produktów; zauważa, że inne przedsiębiorstwa transportowe wyspecjalizowały się w przewozie tych towarów, zabezpieczając się szczególnie przed oszustwami, na przykład poprzez żądanie, aby to klienci ponosili ryzyko finansowe związane z tranzytem tych towarów;

40. wzywa firmy logistyczne, a także producentów, eksporterów i importerów towarów wrażliwych – niezależnie od trwających negocjacji porozumień podobnych do porozumienia zawartego z koncernem Philip Morris – do wzmocnienia środków walki z nadużyciami we współpracy z Komisją i krajowymi organami celnymi;

Dalsze kroki w celu zwalczania nielegalnego handlu papierosami

41. wzywa Komisję do zapewnienia, pomimo opóźnień w procedurze legislacyjnej, pełnej realizacji programu Herkules II; zwraca uwagę, że całkowity pułap finansowy na lata 2007- 2013 wynosi 98 500 000 EUR, a Komisja planuje wydać 44 000 000 EUR na realizację nowego priorytetu, którym jest zwalczanie nielegalnego handlu papierosami;

42. zdecydowanie popiera działania Komisji zmierzające do zawarcia zasad określonych w porozumieniu z firmą Philip Morris w protokole w sprawie nielegalnego handlu do Ramowej konwencji antytytoniowej z 2005 r.;

43. proponuje, aby Komisja stworzyła laboratorium, w którym pracownicy organów ścigania mogliby sprawdzać autentyczność papierosów i gromadzić wyniki tych testów w bazie danych dotyczącej pochodzenia tytoniu i innych składników używanych w tych papierosach; uważa, że należy zachęcić producentów papierosów do udzielenia tym projektom wsparcia finansowego;

44. zwraca się do Komisji o zainicjowanie badań i ewentualnego projektu pilotażowego w celu zidentyfikowania najlepszego możliwego rozwiązania technicznego służącego rozpoznawaniu oryginalnych papierosów, które da konsumentom pewność, że kupują oryginalne papierosy i zagwarantuje jednocześnie najwyższy możliwy nadzór nad nadużyciami; jest zdania, że jeżeli takie rozwiązanie techniczne będzie możliwe, Komisja we współpracy z przemysłem tytoniowym i państwami członkowskimi powinna zaproponować przyjęcie odpowiednich norm i standardów europejskich w tym zakresie;

45. nalega, aby Komisja – w celu zwalczania podrabiania papierosów – zaproponowała akty prawne wprowadzające system koncesjonowania zakupu maszyn i innego sprzętu do produkcji papierosów oraz zakaz handlu używanymi maszynami;

46. wzywa Komisję do ustanowienia platformy dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego, w celu znalezienia i koordynacji bardziej skutecznych metod zwalczania nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi, w tym podrobionymi papierosami;

47. podsumowując, wzywa Komisję do a) rozwiązania problemu braku kontroli w zakresie tranzytu; b) skonsolidowania baz danych, zapewnienia rzetelności danych dotyczących nadużyć i nieprawidłowości oraz ustalenia wspólnego podejścia do analizy ryzyka i kontroli fizycznych; c) dalszego promowania osiągnięć wynikających z porozumienia z firmą Philip Morris na szczeblu europejskim i międzynarodowym;

48. wzywa ponadto państwa członkowskie do a) zharmonizowania aplikacji informatycznych stosowanych do obsługi NCTS, zgodnie z propozycją Komisji zawartą we wniosku legislacyjnym w sprawie elektronicznego środowiska dla urzędów celnych i handlu; b) zaniechania w niektórych państwach członkowskich dwuznacznej praktyki księgowania na koncie B; c) rozwiązania w trybie pilnym kwestii niedociągnięć wymienionych przez Trybunał Obrachunkowy, zwłaszcza w odniesieniu do sprawdzania uproszczonych procedur, dochodzeń i procedur odzyskiwania należności;

49. wzywa Komisję do przedstawienia właściwej komisji Parlamentu całościowego sprawozdania z dalszych działań podjętych przez Komisję i państwa członkowskie na podstawie niniejszej rezolucji do końca 2008 r.;

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.